י: מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

הא אמרי. לקמן בסיפא דהא מתני' גופה דלא צריכי לקדושי דקא מסיים ומזיל בה וכל שתעלה ביקר מקורת מאוותיך(ה) **כל המנוס סללו.** הטוהגות בערי מושב מלוטש ומקרשת מגילה בחמשה עשר והכית חלוט בה לסוף שנה: **אע"פ שאין כו.** אלמא סבירא ליה קדושה קמייתא לא בטלה מחמת חורבן.

והייבו תנאי: **וחרבו שלופה וגו'.** ולעיבו תנאי: **שהוסיפו** על ביטול תורה ומתיר של בין הערבים כדאמר לעיל בפיקרין (דף ג.): **ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו.** וכתיב התם ויהי שאול עוין את דוד בשביל הלאמתו: **אמון ואמליה.** אמון אביו של יפתח ואמליה מלך יהודה: **מלמד שביקשה פניה בכיס תמיה.** לעיקר לא הכירה עכשיו שלף בעיניו לא ראה פניה שיהא מכירה: **אינו מן המדה.** אינו אומז למעט מדת קרקע לכל גדיו כלום כדקתני יש לו עשר אמות ברוח. נאמלא בית קדש הקדשים הוא יוסב ויש ליום בינו לבין הכתלים עשר אמות לכל לד וכל הבית אינו אלא כ' על כ' נמצא שאינו ממעט כלום: **לפני הדביר.** מלא בית קדש הקדשים שהוא לפנים מן הדביר היא המחילה המבדלת בין הקדש ובין קדש הקדשים: **פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא.** כשהיה רולה לדרוש בענין אינגרת פורים היה מתחיל לדרוש מקרא זה: **וקמתי עליהם.** בפוטעגות בכל כתיב: **זה הכתב.** אין לבן כתב אלא מאומה אחרת: **נין.** לשון ממשלה. וכן יון שמו (תהלים עב) ימשול ויגדל: **בלשה לפני החלון.** ביהוסבט כתיב בדברי הימים כשיאלה לבלחם על העמונים והנבעונים שבאו עליו: הודו לה' כי טוב משמע טוב שיקלבו לפניו על זמה: **אחריס מעיס.** וכשנתחייבו כלייה בימי המן היו אויביהן שמתין להן: **ומאמי כאלי בעילם.** שושן הבירה היתה בעילם לכתיב בספר דניאל (ח) בשושן הבירה אשר בעילם המדינה: כי

(ה) השתא [הא] אמרי לא צריכא לקדושי אלא מצאו את אלו ומנאום ולא אלו בלבד אלא כל שתעלה לך מסורת בידך מאבותיך שמוקפת חומה מימות יהושע בן נון כל המצות הללו נוהגין בה מפני שקדושה ראשונה קדישה לשעתה וקידשה לעתיד לבא קשיא דר' ישמעאל אדר' ישמעאל תרי תנאי אליבא דר' ישמעאל בר' יוסי ואיבעית אימא הא ר' אלעזר בר יוסי אמרה דתניא (ו)ר' אלעזר בר' יוסי אמר [1]אשר לוא חומה אע"פ שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן: [2]ויהי בימי אחשורוש אמר רבי לוי ואיתימא רבי יונתן דבר זה מסורת בידינו מאנשי כנסת הגדולה כל מקום שנאמר ויהי אינו אלא לשון צער [2]ויהי בימי אחשורוש הוה המן [3]ויהי בימי שפוט השופטים הוה רעב [4]ויהי כי החל האדם לרוב [5]ויראה ה' כי רבה רעת האדם [6]ויהי בנסעם מקדם [7]הבה נבנה לנו עיר [8]ויהי בימי אמרפל עשו מלחמה [9]ויהי בהיות יהושע בירחו וחרבו שלופה בידו [10]ויהי ה' את יהושע וימעלו בני ישראל [11]ויהי איש אחד מן הרמתים [12]כי את חנה אהב וה' סגר רחמה [13]ויהי (כ) זקן שמואל [14]ולא הלכו בניו בדרכיו [15]ויהי דוד לכל דרכיו משכיל [וה' עמו] [16]ויהי שאול עוין את דוד [17]ויהי כי ישב המלך בביתו (ז)[18]רק אתה לא תבנה הבית והכתיב [19]ויהי ביום השמיני ותניא אותו היום היתה שמחה לפני הקדוש ברוך הוא כיום שנבראו בו שמים וארץ כתיב הכא ויהי ביום השמיני וכתיב התם [20]ויהי (ד)(בקר) יום אחד הא שכיב נדב ואביהוא והכתיב [21]ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה והכתיב [22]ויהי כאשר ראה יעקב את רחל והכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום אחד והאיכא שני והאיכא שלישי והאיכא טובא (ט)אמר רב אשי כל ויהי איכא הכי ואיכא הכי ויהי בימי אינו אלא לשון צער חמשה ויהי בימי הוו ויהי בימי אחשורוש ויהי בימי שפוט השופטים ויהי בימי אמרפל [23]ויהי בימי אחז [24]ויהי בימי יהויקים (י)(א"ר) לוי דבר זה מסורת בידינו מאבותינו אמוץ ואמציה אחים הוו מאי קמ"ל כי הא (ז)דא"ר שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים מנלן מתמר דכתיב [25]ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה משום דכסתה פניה ויחשבה לזונה אלא משום דכסתה פניה בבית חמיה ולא הוה ידע לה זכתה ויצאו ממנה מלכים ונביאים מלכים מדוד ונביאים דא"ר לוי מסורת בידינו מאבותינו אמוץ ואמציה אחים היו וכתיב [26]חזון ישעיהו בן אמוץ וא"ר לוי דבר זה (ט)מסורת בידינו מאבותינו מקום ארון אינו מן המדה תניא נמי הכי ארון שעשה משה יש לו עשר אמות לכל רוח וכתיב [27]ולפני הדביר עשרים אמה אורך (ט)וכתיב [28]כנף הכרוב האחד עשר אמות וכנף הכרוב האחד עשר אמות ארון וגופיה היכא הוה קאי אלא לאו שמע מינה בגם היה עומד ר' יונתן פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא [29]וקמתי עליהם וגו' והכרתי לבבל שם ושאר וגין ונכד נאם ה' שם זה הכתב שאר זה לשון נין זה מלכות ונכד זו ושתי רבי שמואל בר נחמני פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא [30]תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס תחת הנעצוץ תחת המן הרשע (י)שעשה עצמו ע"ז דכתיב [31]ובכל הנעצוצים ובכל הנהלולים יעלה ברוש זה מרדכי שנקרא ראש לכל הבשמים שנאמר [32]ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור ומתרגמינן (י)מרי דכי תחת הסרפד תחת ושתי הרשעה בת בנו של נבוכדנצר הרשע ששרף רפידת בית ה' דכתיב [33]רפידתו זהב יעלה הדס זו אסתר הצדקת שנקראת הדסה שנאמר [34]ויהי אומן את הדסה והיה לה' לשם זו מקרא מגילה לאות עולם לא יכרת אלו ימי פורים ר' יהושע בן לוי פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא [35]והיה כאשר שש ה' עליכם להיטיב אתכם כן ישיש להרע אתכם (ט)ומי חדי הקב"ה במפלתן של רשעים והא כתיב [36]בצאת לפני החלוץ ואומרים הודו לה' כי לעולם חסדו וא"ר יוחנן מפני מה לא נאמר כי טוב בהודאה זו לפי שאין הקב"ה שמח במפלתן של רשעים ואמר רבי יוחנן מאי דכתיב [37]ולא קרב זה אל זה כל הלילה בקשו מלאכי השרת לומר שירה אמר הקב"ה מעשה ידי טובעין בים ואתם אומרים שירה אמר רבי אלעזר הוא אינו שש אבל אחרים משיש ודיקא נמי דכתיב כן ישיש ולא כתיב ישוש ש"מ רבי אבא בר כהנא פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא [38]לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה זה מרדכי הצדיק ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנום זה המן לתת לטוב לפני האלהים זה מרדכי ואסתר דכתיב [39]ותשם אסתר את מרדכי על בית המן רבה בר עופרן פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא [40]ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים מלך זו ושתי ושרים זה המן ועשרת בניו רב דימי בר יצחק פתח לה פיתחא להאי פרשתא מהכא כי

שאר זה לשון. קשה שעליון הס מספרין [נכנכל] נלשון אלרמית ונראה דרוזה לומר [לשון מלכות] שהמלכים משתמשין בו שאין שאר [העם] מכירין בו (ט): **רבה** בר עופרן. גרסינן ולא גרסינן עפרון דשם רשעים ירקב ולא מסקו בשמייהו (ט) שנשה

מסורת הש"ס

(ה) [נעניל ג: ומ"ש], (ו) [נ"ל כמאמ"ל], (ז) [נקולא בשמואל ב ז בענין ויהי כי ישב המלך בביתו וכו' מתיא המתה חכנה לי בית לשמחי], (ד) [נ"ל ערב ויהי בקר], (ט) [נ"ל אלא אמרן], (י) [נ"ל ויא"ר], (ז) [סוטה י:], (ט) כ"ב לט. יומא כא., (ט) [נ"ל ושברים אמה רוחב וכן גרס בפרי בתמ' ב"ב עי' כ"ב לט. יומן], (י) [נקמן יט.], (כ) [חולין קלט:], (ל) [מנחלין לט: ע"ש], (מ) [ערכין לב:], (נ) [ופר' תוס' ע"ז י. ד"ה שלמן לסמן], (ס) [מלאומה ביומא לח:].

הגהות הב"ח

(א) גם' הסמא הא אמרי לקמן דלא צריכי לקדושי:

מוסף רש"י

הא אמרי לא צריכא לקדושי. בסוטה דקן בריתא מסיים ומזיל בה אלו בלבד (שבועות סז.), כל המצות הללו. מצות כמי עבי חומה ושילוח מגרשים ושאין עושים מגרשים שבת (שם), הא ר' אליעזר ב"ר יוסי אמרה. כי היכי דקאמר אע"פ שאין לו עכשיו ואע"ג דחרוב לא נטלה קדושתיה (ערכין לב.), אשר לוא חומה. לא כתיב, משמע לא ומשמע לי לגמרי אין לו עכשיו והיה לו חומה קודם לכן, הוה אמי בית חלוט בהו (ערכין לב.). דכסתה פניה בבית חמיה. ולא ידה אותה כל הימים דנעלה בביתו לפיכך לא הכיר בה (סוטה י.) ל"א שכסתה פניה בבית חמיה, והר"ן אע"פ שהיה בלנו שהיא תמר טועה היה בכך לומר אחרת היא, שהרי תמר לטעה היא (גר' הב"ח שם). אמרן. אלוי אל ישעיהו, ראמציה. מלך יהודה, אחים היו. ואמליה מזרע דוד היה ואמון אחיו נביא היה, אלמלא נביאים נפוק מיהו (סוטה י.). מקום ארון אינו מן המדה. אינו תופס למעט ממדת החלל של בית כלים, דתניא אמרן שעשה משה יש לו עשר אמות לכל רוח, כשיתן נמלא בית הכפורת, והרי כל החלל לא היה אלא כ' על כ' שנאמר ולפני הדביר עשרים אמה אורך ועשרים אמה רוחב, נמלא שאין מקום הארון ממעט כלום (יומא נא.). ארון שעשה משה. כשמונה נדבריו, יש לו עשר אמות לכל רוח. עבר אמות ריוח ממנו לגמלו לכל לד, והדביר היה עשרים על עשרים (מנחות צח.) כשיתן נגיע קדשי הקדשים שעשה שלמה, שהוא כי על כ', יש לו עשר אמות ריוח לכל רוח ורוח לימינו ולשמאלו, הרי עשרים נגא אורן, ולפניו כי עד הדביר (דברי הימים ב'ב כט.). מרי דכי. וקרי ליה אלוף לנאמנים, לנדיקים אלמנ' כנסת הגדולה (חולין לט:). כי טוב. משמע כי טוב בעיניו הוללה ומשמחה (סנהדרין לט:). כן ישיש. שיש אחרים, שונאיכם שם) אבל כמוכתן של בדיקים הוא נעלמו שם, שנאמר מאחר שש ה' עליכם (דברים כח סג).

רבינו חננאל

מנאום, ולא אלו בלבד ולא כל שתעלה מסורת שבאותיך שמוקפות חומה וימות יהושע בן נון, כל המצות הללו נוהגות בה, שקדושה ראשונה קדישה לשעתה ולעתיד לבא. קשיא דר' ישמעאל, ודסקינן הרי תנאי ליבא דר' ישמעאל. איבעית אימא הא בתריתא ר' אלעזר בר' יוסי אמרה. דתניא ר' לעזר בר' יוסי אמרה. אשר לו חומה עמיתות כו', אע"פ שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן. כלומר אע"פ שחרבה חומתה, בקדושה קיימא. מסורת בידינו מאנשי כנסת הגדולה, כל ויהי לשון צער הוא. חמשה ויהי בימי הוו. ועוד מסורת בידינו מאנשי כנסת הגדולה. אמרן ואמציה אחים הוו. ואסיקנא כל כלה שצנועה בבית חמיה זוכה לצאת ממנה מלכים ונביאים. מנא לן מתמר. ועוד מסורת בידינו מקום ארון (אינו) מן המידה. דתניא ארון שעשה משה יש לו עשר אמות ריוח לכל רוח. וכתיב ולפני הדביר עשרים נגר.

חל בת לָבָן אחי אמו וראת צאן לָבָן אחי אמו ויגש יַעֲקֹב ויגל את הָאֶבֶן מעל פִּי הַבְּאֵר וישק את צאן לָבָן אחי אמו: בראשית כט י 23. ויהי בימי אָחָז בן יותם בן עֻזִּיָּהוּ מלך יהודה עָלָה רְצִין מֶלֶךְ אֲרָם ופֶקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלִם מִלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ: ישעיהו ז א 24. ויהי בימי יְהוֹיָקִים בן יאשיהו מֶלֶךְ יְהוּדָה עד הם עשתי עשרה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בן יאשיהו מֶלֶךְ יהודה בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: ירמיהו א ג 25. וּיִרְאֶה יְהוּדָה וְיִחוֹשֵׁבָה לזונה כי כִסְתָה פָנֶיהָ: בראשית לח טו 26. חִזּוֹן יְשַׁעְיָהוּ בן אָמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה עַל יְהוּדָה וירושלם בימי עֻזִּיָּהוּ יותם אָחָז יחזקיהו מלכי יהודה: ישעיהו א א 27. ולפני הַדְּבִיר עשרים אַמָּה אֹרֶךְ וְעֶשְׂרִים אַמָּה רֹחַב ועשרים אַמָּה קומתו וַיְצַפֵּהוּ צָב סגור וְרִצַף מוזהב אָרֶז: מלכים א ו כ 28. וַחֲמֵשׁ אַמּוֹת כנף הַכְּרוּב הָאֶחָת וַחֲמֵשׁ אַמּוֹת כנף הַכְּרוּב השנית עשר אַמּוֹת מִקְצֵה כְנָפָיו וְעַד קְצוֹת כְּנָפָיו: מלכים א ו כד 29. וקמתי עֲלֵיהֶם נאם יי צְבָאוֹת והכרתי לבבל שם וּשְׁאָר וְנִין וְנֶכֶד אם יי: ישעיהו יד כב 30. תחת הַנַּעֲצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וּתְחַת הַסִּרְפָּד יַעֲלֶה הֲדַס וְהָיָה לַיי לְשֵׁם לאות עולם לא יִכָּרֵת: ישעיהו נה יג 31. וּבְאוּ וְרָחוּ כֻלָּם בְּנֵחֲלִי הבתות וּבְנִקְיֵי הַסְּלָעִים ובכל הַנַּעֲצוּצִים ובכל נְהֲלוֹלִים: ישעיהו ז יט 32. וְאַתָּה קַח לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מָר דְּרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקִנְמֹן כֶּשֶׂם מַחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם וּקְנֵה בֹשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם: שמות ל כג 33. עִמּוּדָיו עֹשֶׂה כֶסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב מֻרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם: שיר השירים ג י 34. ויהי אֹמֵן אֶת הֲדַסָּה הִיא אֶסְתֵּר בַּת דודו כִּי אֵין לָהּ אָב וְאֵם וְהַנַּעֲרָה יְפַת תֹּאַר וְטוֹבַת מַרְאֶה וּבְמוֹת אביה וְאִמָּהּ לְקָחָהּ מָרְדֳּכַי לו לְבַת: אסתר ב ז 35. וְהָיָה כַּאֲשֶׁר שָׂשׂ יְיָ עֲלֵיכֶם לְהֵיטִיב אתכם ולהרבות חִכֵּם כן יָשִׂישׂ יְיָ עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אתכם ולהשמיד אתכם וְנִסּוּתֶם מֵעַל הָאֲדָמָה אשר אתה בָא שָׁמָּה לרשתה: דברים כח סג 36. וַיְזַעֵק אֶל הָעָם וַיַּעֲמֹד מִשְׁרָרִים לְיי מהללים לְהַדְּרַת קֹדֶשׁ בצאת לִפְנֵי הַחֲלוּץ ואמרים הודו לְיי כִּי לְעוֹלָם סדו: דברי הימים ב כ כא 37. וְיָבֹא בֵּין מַחֲנֵה מצרים וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל ויהי הָעָנָן וַהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת הַלָּיְלָה ולא קָרַב זֶה אֶל זֶה כל הַלָּיְלָה: שמות יד כ 38. כִּי לְאַדָּם שטוב לְפָנָיו נָתַן חָכְמָה וְדַעַת ושמחה וְלַחוֹטֵא נָתַן עִנְיַן לֶאֱסוֹף וְלִכְנוֹס תת לטוב לפני הָאֱלֹהִים גַּם זֶה הֶבֶל וּרעות רוח: קהלת ב כו 39. וַיָּסֵר הַמֶּלֶךְ את טַבַּעְתּוֹ אשר הֶעֱבִיר מִיָּדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְמָרְדֳּכַי וַיַּשֶׂם אֶסְתֵּר את מָרְדֳּכַי על בית הָמָן: אסתר ח ב 40. ושמתי כִּסְאִי בְּעֵילָם וְהַאֲבַדְתִּי מִשָּׁם מֶלֶךְ וְשָׂרִים נאם: ירמיהו מט לח

תורה אור השלם

1. וְאִם לֹא יִגְאַל עַד מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְּמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר בְּעִיר אֲשֶׁר לוֹ חֹמָה לְצִמִיתֻת לִקְנָה אתו לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַיֹּבֵל: ויקרא כה ל
2. וַיְהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֹּלֵךְ מֵהֹדּוּ וְעַד כּוּשׁ שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: אסתר א א
3. וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו: רות א א
4. וַיְהִי כִּי הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם: בראשית ו א
5. וַיַּרְא יְיָ כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ רַק רַע כָּל הַיּוֹם: בראשית ו ה
6. וַיְהִי בִּנְסָעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: בראשית יא ב
7. וַיֹּאמְרוּ הָבָה נִבְנֶה לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ שֵׁם פֶּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ: בראשית יא ד
8. וַיְהִי בִימֵי אַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר אַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלָּסָר כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת בֶּרַע מֶלֶךְ סְדֹם וְאֶת בִּרְשַׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שִׁנְאָב מֶלֶךְ אַדְמָה וְשֶׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבוֹיִים וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִיא צֹעַר: בראשית יד א-ב
9. וַיְהִי בִּהְיוֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדּוֹ וְחַרְבוֹ שְׁלוּפָה בְיָדוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַתָּה אִם לְצָרֵינוּ: יהושע ה יג
10. וַיְהִי יְיָ אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שִׁמְעוֹ בְּכָל הָאָרֶץ: יהושע ו כז
11. וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן הָרָמָתַיִם צוֹפִים מֵהַר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בן יְרֹחָם בן אֱלִיהוּא בן תֹּחוּ בן צוּף אֶפְרָתִי: שמואל א א א
12. וּלְחַנָּה יִתֵּן מָנָה אַחַת אַפַּיִם כִּי אֶת חַנָּה אָהֵב וַיְיָ סָגַר רַחְמָהּ: שמואל א א ה
13. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָקַן שְׁמוּאֵל וַיָּשֶׂם אֶת בָּנָיו שֹׁפְטִים לְיִשְׂרָאֵל: שמואל א ח א 14. וְלֹא הָלְכוּ בָנָיו בִּדְרָכָיו וַיֵּטוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע וַיִּקְחוּ שֹׁחַד וַיֵּטוּ מִשְׁפָּט: שמואל א ח ג 15. וַיְהִי דָוִד לְכֹל דְּרָכָו מַשְׂכִּיל וַיְיָ עִמּוֹ: שמואל א יח יד 16. וַיְהִי שָׁאוּל עוֹיֵן אֶת דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה: שמואל א יח ט 17. וַיְהִי כִּי יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְיָ הֵנִיחַ לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל אֹיְבָיו: שמואל ב ז א 18. רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי בְּנֵךָ הַיֹּצֵא מֵחֲלָצֶיךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי: דברי הימים ב ו ט 19. וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וְלִבְנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: ויקרא ט א 20. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד: בראשית א ה 21. וַיְהִי בִּשְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית בְּחֹדֶשׁ זִו הוּא הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן הַבַּיִת לַיְיָ: מלכים א ו א 22. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב